

ROTGOD

VOOR GELOVIGE EN ONGELOVIGE KINDEREN

jibbe willems
22 augustus 2014

MIKE EN GERT

Al vijftwintig jaar de allerbeste vrienden.

EEN VROUW

Ze is verschrikkelijk moe.

1. BUITEN, VOOR HET GEBOUW.

[Mike zit voor zich uit te staren. Huilt hij stilletjes? Als hij de mensen ziet, springt hij op, veegt al dan niet een traan uit zijn ooghoek, schraapt zijn keel en doet alsof er niks aan de hand is.]

MIKE Ik heb hier afgesproken met Gert. Mijn buurjongen,
of nou ja, van vroeger dan. Van vijfentwintig jaar geleden.
Ik heb hem al een tijdje niet gezien,
dat is hè, als mensen verhuizen, dan zie je ze minder,
maar Gert belde me laatst op om af te spreken,
op een terrasje ofzo, om bij te praten.
Praten! Pfff... ik zei, we kunnen ook iets leuks doen,
iets spannends, snap je, net als vroeger.

...vroeger...

Zijn jullie te vertrouwen?

Goed.

We gaan zo in dit gebouw, in dit leegstaande gebouw,
een kijkje nemen. Inbreken zeg maar. Of nou ja, inbreken,
als er niemand woont is het geen inbreken. Niet echt.
We gaan gewoon een beetje kijken, beetje gitaar spelen,
beetje lachen enzo. Gein maken. Lekker spannend.

Want hé, je leeft maar één keer!
En dat is misschien niet eerlijk, maar wél waar!

[Hij raakt zichzelf even kwijt, herpakt zich dan weer.]

Jullie staan vééls te opvallend naar me te kijken,
dat kan natuurlijk niet. Doe maar even alsof er niets aan de
hand is. Kijk maar een beetje onschuldig om je heen, naar de
lucht ofzo, dat niemand gaat denken dat we ons verdacht
gedragen. Fluit anders maar even, doe maar, zo onopvallend
mogelijk.

Mooi zo.

Ga ik even kijken waar Gert is, want als het goed is, moet hij
er bijna zijn. Wacht even hè. Misschien is ie daar!

*[Gert komt tevoorschijn, ze begroeten elkaar, niks veranderd
joh, nee, jij ook niet, kunnen we? nou ja... kunnen we? ja,
goed, we kunnen...]*

GERT Hoe gaat het met je?

MIKE Kom we gaan.

GERT Nee, maar hoe gaat het met je

MIKE Kom, we gaan.

GERT Wat doen zij hier man?

MIKE Oh, ja, nou ja, dat kan ik wel even uitleggen,
die, eh, nou, die stonden hier ook al.
Maar ze zijn te vertrouwen.

GERT Zijn jullie te vertrouwen?
Stil hè. Heel stil hè.

[Mike vraagt naar Zwitsers zakmes, Gert geeft het mes.]

GERT Zeg, Mike, we kunnen ook gewoon ergens iets gaan drinken.
Bijpraten, je weet wel.
Het stinkt hier.
Ik heb een goede broek aan.
Voel me ook niet zo lekker
Oh ik ben echt een beetje misselijk...

MIKE Ja, de deur is open!

GERT Ik weet het niet hoor.

MIKE Goed, prima, blijf jij lekker op de uitkijk staan.

GERT Op de uitkijk staan! Maar dan kunnen ze me zien.

MIKE Nou en, je doet toch niets.

GERT Wel. Ik doe wel iets. Ik sta op de uitkijk.
Dan ben ik medeplichtig.

MIKE Dan ben je heel saai medeplichtig.
Je kan ook spannend medeplichtig zijn.
Moet je gewoon mee naar binnen gaan.

GERT Maar als we betrap worden...

MIKE We worden niet betrap.

GERT Maar áls we betrap worden...

MIKE We worden niet betrappt.

GERT Maar áls we betrappt worden, dan is het jouw schuld.

MIKE Ja hoor, ik neem de schuld wel op me.

GERT en zij dan?

MIKE Jullie mogen mee.

2. BINNENKOMST

GERT Dit bewijst toch dat we vrienden zijn.
Dat ik je zelfs in de misdaad volg.
Dat doen alleen heel goede vrienden, samen de wet breken.
Een soort crimineel duo zijn we nu.

MIKE Gaaf hè.

GERT Zo gaaf vind ik dat niet.
Ik voel me eigenlijk een beetje zweterig.

MIKE Dat is de spannendheid van het avontuur.

GERT Volgens mij zijn het de zenuwen.
Maar ik heb het voor je over hoor.
Hij is helemaal nergens bang voor.
Vroeger ook al niet. Hij durft alles, Mike.
Altijd gevaarlijke dingen.
Weet je nog die keer, Mike,
dat je van een brug af wilde springen?

MIKE Ja gaaf hè!

GERT Gevaarlijk, zou ik zeggen.

MIKE Nee joh, niet als je aan een elastiek vastzit.
Dat heet bungeejumpen.

GERT Een zelfgemaakt elastiek. Van postbode-elastiekjes.

MIKE Ja, hartstikke stevig hoor.

GERT Ik heb je toen gered.

MIKE Je hebt het elastiek in het water gegooid. Bedankt!

GERT En zo heb ik je leven gered.
Omdat wij goede vrienden zijn.
Al heel lang.

MIKE Jaja, al heel lang.

GERT Al vijftwintig jaar.

MIKE Ik hou dat eigenlijk niet zo bij.

GERT ik wel ik hou dat heel goed bij.

[Mike komt op met een stuk marmer.]

MIKE Wat denk je dat dit is geweest?

GERT Dat is gewoon een kapot stuk marmer.

MIKE Ja, maar wat zou het zijn geweest!

GERT Gewoon een niet kapot stuk marmer, denk ik.

MIKE Ah, ja...

GERT Wij zijn vandaag precies vijftientig jaar vriend.

MIKE Dat is best lang ja.

GERT Daarom had ik hem ook gebeld, om af te spreken,
om het te vieren.

MIKE Wat valt er te vieren?

GERT Ja, nou, dat we al vijftientig jaar vrienden zijn!

MIKE Ik zou veel korter zeggen.

GERT Nee, het is vijftientig jaar.
Vandaag precies vijftientig jaar.

MIKE Oké. Als jij het zegt. Oké.

GERT Gefeliciteerd.

[Mike komt op met een collectestok]

MIKE En dit, wat zou dit nou zijn geweest?

GERT Een collectestok.
Met een collectezakje aan het einde. Om geld in te zamelen
Dan kan je zo de rijen af,
hoef je niet tussen alle banken door te lopen als je collecteert.

MIKE Handig zeg.

GERT Ga jij mij niet feliciteren?

MIKE We zijn toch niet getrouwd ofzo.

GERT Dat hoeft toch niet, om elkaar te feliciteren?

MIKE Feliciteren dat je samen bent
doe je alleen als je getrouwd bent.
Wij zijn toch niet getrouwd?

GERT Nee. Wij zijn niet getrouwd.

MIKE Nou, dan ga ik je ook niet feliciteren.
Wat zou hierachter zijn?

[Mike begint aan de tussendeur te morrelen.]

GERT Het kan me niets schelen.

MIKE Doe nou niet zo saai jongen.

GERT Volgens mij ga ik liever naar huis.

[Mike windt zich op]

MIKE Ik wil gewoon een leuke dag, ja,
we hebben toch afgesproken om een leuke dag te hebben?
Gewoon één leuke dag, tussen alle stomme dagen
één leuke dag, dat is toch niet zo moeilijk, of wel soms!

GERT ...nee...

MIKE Nee. Nou. Help dan even mee.

GERT Is er misschien iets, Mike?

MIKE Nee, d'r is niets, help me nou maar gewoon even mee.

[Gert helpt. De scheidingswand gaat open, de grote ruimte is te zien.]

3. KERK

MIKE Ik was nog nooit in een kerk geweest.

GERT Ik wel. In Frankrijk. Dat was een heel grote kerk. Veel mooier. Deze is een beetje vies.

MIKE Ik vind dit wel gaaf juist.

GERT Kijk, daar hoort dan een kruis te hangen. En hier stond een soort bakje. Met water. Volgens mij om je voeten mee te wassen.

MIKE Je voeten wassen?

GERT Uit respect.

MIKE Moeten we dan nu onze voeten wassen?

GERT Hou jij je schoenen maar aan, stinksok.

MIKE Maar moeten we dan niets doen?

GERT Officieel moet je een kruis slaan.

MIKE Dat lijkt me pijnlijk.

GERT Nee, een kruis slaan; zo.

MIKE En dan?

GERT Dan niks. Maar dat moet je doen als je binnen komt. Het is een beetje als op de deur kloppen, denk ik, dat je laat weten dat je binnen komt. En dat je niks kwaads in de zin hebt.

MIKE Als een boot.

GERT Ja. Maar het is geen boot. Zo heet dat gewoon, het midden-in-ste. Het middenschip.

MIKE Ja ja, jij met al die weetjes in je hoofd. En verder dan?

GERT En dan gaan ze zingen.

MIKE Zingen?

GERT Jazeker, ze zingen.

Wat iemand ook gelooft,
alle godsdiensten hebben één ding met elkaar gemeen.

MIKE En wat is dat dan?

GERT Dat ze zingen.

Dat ze zingen...
met hun hart – met hun mond – als een engel – als een hond
Dat ze zingen...
soms heel slecht – soms heel goed - uit vrije wil – omdat het moet
Dat ze zingen

[Lied, eindigt met Mike, zingend:]

MIKE ♪ Red ons, help ons, verlos ons van het kwade,
leidt ons van de woede weg, geef ons goede rade
laat ons de wijsheid weten in ons hoofd en in ons hart
troost ons als wij droevig zijn
en ontrafel ons
ontrafel ons
wanneer wij zijn verward

[Gert is een beetje verbaasd waar dit vandaan komt.]

MIKE En dan? Als het lied voorbij is, wat dan?

GERT En dan? Dan heb je god aangeroepen. Die moet dan komen.

MIKE God?

GERT Wat ben jij nou aan het doen?

MIKE Ik ben aan het bidden...tot God...

GERT Maar daar geloven wij niet in.

MIKE Oh.

GERT Nee. Kijk, dat doen ze, omdat ze in de hemel willen komen.
Omdat ze goed terecht willen komen na hun dood.
Maakt eigenlijk niet zo veel uit in welke god je gelooft,
ze willen allemaal goed terecht komen na hun dood.

MIKE Ik wil ook wel goed terecht komen na mijn dood.

GERT Tja. Je komt gewoon in een kist terecht.

MIKE Een kist.

GERT Onder de grond. Of tot as vergaan. Van as tot as.

MIKE Bah.

GERT Dat is crematie, dat is niet bah, dat is hartstikke hygiënisch.

MIKE Ik zou ook wel in een hemel willen komen.

GERT Die bestaat dus niet.

MIKE Maar dat is toch een fijn idee.
Dat er een hemel is. Waar je goed terecht komt.
Dat je daar je moeder tegen kan komen,
na je dood, bijvoorbeeld.

GERT Je moeder? Die is niet dood.

MIKE Nee, die is niet dood.

GERT Dan ga je haar ook niet in de hemel tegenkomen.

MIKE Maar het zou mooi zijn.

GERT Maar dat geloven wij dus niet.

MIKE Maar het is toch iets waarin je *wil* geloven?

GERT Je kan willen wat je wil, maar we geloven het niet.

MIKE Maar het is toch iets waarin ik *mag* geloven?

GERT Je kan mogen wat je mag, maar ik blijf het niet geloven.

MIKE Nee, dat is duidelijk. Weet je,
laat ook maar. Laat maar zitten.

GERT Waarom doe je nu zo boos?

MIKE Ja, nou, laat maar zitten.

(Mike zit boos op de kerkbank. Gert probeert Mike er weer bij te krijgen terwijl hij zijn tas uitpakt. Hij toont knakworsten, cola etc)

4. EEN VREEMDE VROUW

[*Achter hen klinkt een stem, een vrouw. Ze zingt. Ich Habe Genug / Bach*]

VROUW Ik ben zo moe
 Ik ben zo moe, zo moe,
 Ik ben zo moe

 Waar ik ook naartoe ga, ik kan nergens heen,
 ik zoek gezelschap maar blijf altijd alleen.

 Ik ben zo moe.

 Maar slapen lukt niet
 Ik voel de leegte, het gapende gat,
 op de plek in mijn borstkas waar eens zat mijn hart
 en de slaap komt maar niet

MIKE Wat is dat?

GERT Het zal god zijn, zeker, die we aangeropen hebben.

VROUW Heb ik gasten? Zijn er gasten in mijn huis?
 Hebben jullie mij wakker gemaakt?
 Ik heb denk ik wel duizend jaar geslapen, of twee!

GERT Een zwerver.

MIKE Een zwerver? Ze klinkt als een vrouw.

GERT Vrouwen kunnen ook zwervers zijn.
 Iedereen kan zwerver worden.
 Het leven hoeft je maar een paar keer op de kop te zitten.
 Sommige zwervers zijn nog heel jong.
 Sommige zijn zelfs vrouw.

MIKE Wow, laten we dat eens gaan bekijken dan!

GERT Eh, "wow", laten we maar snel weggaan dan.
 Voor ze ons aanvalt. Je weet het nooit.

MIKE ik hoor haar niet meer

[*stilte, dan springt de vrouw opeens tevoorschijn*]

VROUW [*is er opeens*] Gezelligheid!
 Welkom in mijn huis!

GERT Dit is een kerk.

VROUW Jaja, mijn huis! Wie zijn jullie?
Hebben jullie kwaads in de zin?
Want daar heb ik geen zin in hoor,
dan moet ik nog de zeven plagen
op jullie afsturen! Sprinkhanen!

GERT U hoeft niet zo te gillen hoor.

VROUW Hahaha, grapje, natuurlijk, je hebt gelijk,
ik hoef helemaal niet te gillen.
Maar soms komt mijn stem zo luidkeels uit mijn mond,
ik gebruik hem namelijk ook niet zo vaak meer.
Het is, ik ben zo eenzaam hier,
ik ben de mens ontwend, zie je,
weet niet meer hoe tegen normale oren te praten.
Ik heb in geen eeuwen gezelschap gehad.

MIKE Zo. Dat klinkt lang.

VROUW Ja, dat klinkt wel lang hè.
Bijna ongeloofwaardig.

GERT Ongelofelijk ongeloofwaardig!

VROUW Scheer je dan maar weg, ongelovige,
voor ik je met zweren sla,
je zal je jeuk nog met geen potscherf weg kunnen krabben!

GERT Oké, goed, nou, dag hè. Engerd.

VROUW Nee, sorry, neem me toch niet kwalijk,
ik weet ook niet waar ik het vandaan haal,
dat komt van ergens heel diep en ik heb geen idee...
Ik voel me zo ontzettend vreemd vandaag,
of ik niet helemaal mezelf ben.

MIKE Maar wie bent u dan?

VROUW Moe, dat ben ik, vreselijk moe.

MIKE Nee, wie bent u, wie?

VROUW Een ander, denk ik, als dat kan.

GERT Ik vind het allemaal maar steeds vager worden.

VROUW Ja, ik eigenlijk ook wel. Erg vaag.
Maar zo voelt het wel. Merkwaaardig hoor.

GERT Praat maar niet meer met haar,
ik denk dat dat beter is.

VROUW Ik denk ook dat dat beter is.

GERT Goed, het is leuk geweest.

VROUW Heel leuk. Ik heb ervan genoten.

GERT Maar wij moesten er nu maar eens vandoor.

VROUW Och, dat is jammerlijk.

GERT We bellen, we schrijven, we mailen, ciao.
Kom Mike.

VROUW Moeten jullie allebei weg? Jij ook?
Heb jij ook zo'n haastige spoed?

MIKE Ik heb haast nooit haast.
Alle tijd van de wereld, ik.

VROUW Alle tijd van de wereld. Dat is veel.

GERT Alle tijd van de wereld, ja, jij wel,
maar ik moet gewoon iedere dag naar mijn werk.
Pak je spullen.

VROUW Is ook heel veel. Alle tijd.

MIKE Vandaag hoef je niet naar je werk.

VROUW Nee, vandaag hoef je toch niet naar je werk?

GERT Vandaag zouden wij iets leuks gaan doen.
maar ik vind het iedere seconde minder leuk.

VROUW Dat is ook zo. Tik tak minder leuk.

MIKE Van een paar seconde meer gaan we niet dood.

VROUW Dat denk ik ook niet.

GERT Nou, dat hoop ik dan maar.

VROUW Wie zijn jullie eigenlijk?

GERT Wij zijn vrienden.

VROUW Vrienden?

GERT Toevallig zijn wij heel goede vrienden.

VROUW Vrienden?

GERT Wij zijn al vijftwintig jaar heel goede vrienden.

VROUW Vijftwintig jaar. Zo. Dat is lang.
Ik weet niet wat vrienden zijn,
maar vijftwintig jaar, dat is lang, dat weet ik wel.

GERT Zie, dat zei ik nou ook.

VROUW Maar aan de andere kant, op de eeuwigheid is het niks.

MIKE Zie, het stelt niks voor.

VROUW Over de eeuwigheid gesproken, hoe laat is het eigenlijk?

GERT Het is half drie.

VROUW Half drie? Hè, nee, dat bedoel ik niet,
half drie, wat een ongedenkwaardig detail zeg,
nee, ik bedoel hoe laat is het, welk jaar?

GERT Wat is dat nu voor een gekke vraag?
Welk jaar. Wie weet er nou niet welk jaar het is!

MIKE 2014. Het is 2014.

VROUW Och ik! Dan heb ik mij verslapen!

MIKE Verslapen, voor wat?

VROUW Ja, daar zeg je wat. Iets heel belangrijks, dat weet ik wel
Iets met een zondvloed, een weerkeer, een afscheid?
Een hemelvaart of een wederopstanding? Zeg eens wat.

MIKE Ik weet van niets.

VROUW Ja, nee, ik ook niet. Wel dat het heel belangrijk was,
maar aan de andere kant kan ik het mij ook
heel goed hebben verbeeld. Of zou ik hebben gedroomd?

GERT Er is iets mis met haar, dat hoor je toch.

VROUW Ja, dat kan je wel horen ja.

MIKE Doe toch niet zo hazerig en luister nou eens, dat je iets niet begrijpt betekent niet dat het niet waar is. Alleen omdat jij denkt dat alles in je hoofd zit.

VROUW Zit alles in zijn hoofd?
Wij ook?

GERT Als ik niet mag luisteren naar wat er in mijn hoofd zit, waar moet ik dan naar luisteren?

MIKE Naar wat er in je buik zit.

GERT Mijn eten?

MIKE Nee, daar net boven, hier, waar je gevoel zit. Daar moet je naar luisteren.

GERT Nou, mijn gevoel zegt dat ik honger heb.

VROUW Nu snap ik wat vrienden zijn.
Dat zijn mensen die elkaar niet zo aardig vinden.

GERT Hoezo dat nou weer?

VROUW Het enige wat jullie doen is kibbelen.
Dan vinden jullie elkaar toch niet zo aardig?

GERT Oh, en jij bent professor in de vriendschapskunde.

VROUW Ja. Professor in de vriendschapskunde. Dat ben ik.
Een mensenmens, zo kun je me wel noemen.
Met een scherp oog voor wat er omgaat in de mens.

GERT Onzin.

VROUW Ja. Onzin. Waar haal ik het vandaan.

GERT Je bent een zwerver, niks minder.

MIKE Doe toch niet zo onaardig!

VROUW Ja, een zwerver, dat ben ik.

MIKE Maar dat niet alleen. Je bent veel meer.

VROUW Het schijnt me zo dat ik heel veel ben.
Ik moet alleen even uitvinden wie of wat ook weer.
Vooralsnog ben ik vooral heel erg moe.

(Vrouw valt om)

GERT Is ze nou dood?

MIKE Oh nee hebben wij weer.

GERT Kom we gaan.

MIKE We kunnen haar toch niet zo laten liggen.

GERT We kunnen naar een terrasje.
Kopje koffie drinken.
Even bijpraten.

5. LIED VOOR ALLEDRIE

ik ben alle dagen die ik adem
in een diep zwart gat verdwaald
in het zoeken naar het juiste pad
ben ik jammerlijk gefaald

ik heb geen vader en geen moeder
geen kip noch kraai, noch kind
ik ben kwijt, ik ben verloren
en er is niemand die mij vindt

verlos mij niet – maar maak me vast
geef mij grond – om op te staan
geef me schaduw waarin – mijn lichaam past
wijs mij een weg – om weg te gaan

ik weet niet wat of waar ik ben
ik weet zelfs mijn naam niet meer
ik durf niet meer naar buiten
alleen mijn hoofd rent heen en weer

het is moeilijk optimist te zijn
als je niet weet wie je bent
is er iemand die mij redden kan
is er iemand die mij kent

verlos mij niet – maar maak me vast
geef mij grond – om op te staan
geef me schaduw waarin – mijn lichaam past
wijs mij een weg – om weg te gaan

verlos mij niet – maar maak me vast
geef mij grond – om op te staan
geef me schaduw waarin – mijn lichaam past
wijs mij een weg – om weg te gaan

6. GOD?

- VROUW Ik heb maar een paar herinneringen en die rafelen aan alle kanten. Herinneringen die ik, als ik ze zelf niet zou herinneren, niet zou geloven.
- MIKE Wat voor herinneringen?
- VROUW Van die kringelherinneringen die je steeds net niet scherp ziet.
- GERT Moedig haar nou niet aan.
- VROUW Nee, doe dat maar niet.
- MIKE Hou nou toch eens op man. Jij bepaalt niet wat ik wel of niet moet doen.
- GERT Ze is gek. Dat is toch duidelijk.
- VROUW Ontzettend duidelijk.
- MIKE Ik vind dat helemaal niet zo duidelijk. Wat herinner je je dan?
- VROUW Misschien was het een droom.
- GERT Dromen zijn bedrog.
- MIKE Stil nou even. Wat herinner je je dan?
- VROUW Ik herinner me... ik herinner me het begin van de wereld en het einde. Ik herinner me alles dat groot is en het kleine. Ik herinner me de mens als een allereerste baby. Ik herinner me iets dat binnenin ieder binneninste vonkt.
- MIKE Een ziel?
- GERT Ja hoor!
- VROUW Een ziel? Misschien.
- MIKE Het begin en het einde. Het grote en het kleine.

Het eerste en de ziel. Wat een gek raadsel.

GERT Straks ga je nog beweren dat je god bent!

VROUW God? Ja... god... Gut hee, dat zou best nog eens kunnen...

GERT God?

7. IK VIND HET MAAR EEN RAAR VERHAAL

GERT God? Geen sprake van!

VROUW Nee, geen sprake van.
Onzin, natuurlijk, raar, laat maar.

MIKE Waarom niet?
Waarom zou ze niet?

GERT Dus daar trap jij in.
Zomaar iemand die zegt dat ze god is.

MIKE God is niet zomaar iemand.

VROUW Nee, ik ben niet zomaar iemand.

GERT Dus jij gelooft haar.

MIKE Dat zeg ik niet.
Maar ik geloof haar ook niet niet.

GERT Ik vind het maar een vreemd verhaal.

VROUW Ik ook. Ik vind het ook een vreemd verhaal.

MIKE Maar dat een verhaal vreemd is,
betekent niet dat het niet waar is.

VROUW Dat is waar.

GERT God. Daarvoor moet je toch iets gemaakt hebben?

MIKE Ik weet het niet, ik heb nooit een god ontmoet.

VROUW Ik ook niet. Wat moet ik gemaakt hebben?

GERT De wereld. En de dieren. En de mensen.
Heb jij dat gedaan? De wereld gemaakt?

VROUW En de dieren? en de mensen?

GERT Ja

VROUW Ik weet het niet. Misschien? Of misschien was de wereld er al.
Ben ik daar gewoon gaan wonen.

MIKE Waarom niet? Er is plek zat.

VROUW Ja.

GERT En god is oud. God is heel oud.
God is ouder dan het begin van de wereld.

VROUW Ik weet niet hoe oud ik ben.
Misschien moeten we mijn been afzagen.
Kunnen we mijn jaarringen tellen.

GERT Je bent geen boom!

VROUW Ik ben geen boom.

MIKE Nou, ik sluit niets uit.
Misschien was zij er al vanaf het begin van de wereld.

GERT En de dinosaurïers dan?

MIKE Welke dinosaurïers?

GERT Van vroeger, die grote, die met die tanden.

VROUW Tyrannosaurus Rex.

GERT Als jij er al was geweest als de dino's er waren,
dan was je opgevreten door de Tyrannosaurus Rex.

VROUW Als een kipcorn.

GERT Als een kipcorn.

VROUW Akelig.

MIKE Jij met je dinosaurïers altijd.

GERT Nou, die hebben in ieder geval echt bestaan.
Maar hiervan heb ik nooit gehoord,
een god die je zomaar tegen kan komen.

VROUW Ja, gek hè.

GERT En die bovendien ook nog eens een vrouw is!

MIKE Waarom zou god nou geen vrouw kunnen zijn?

VROUW Ja, waarom zou god nou geen vrouw kunnen zijn?

MIKE Dat vind ik vreselijk ouderwets van je.

VROUW Ouderwetser dan die dinosauriërs van je.

MIKE En misschien is het allemaal wel waar, Gert, misschien was zij het wel, misschien heeft zij de wereld wel gemaakt, met alle planten en dieren, met alle dinosauriërs erop.

GERT Ik kan me er gewoon niks bij voorstellen.

MIKE Dat betekent niets.
Ja, dat je weinig fantasie hebt,
dat betekent het.
Het betekent dat je saai bent.

VROUW Saai.

GERT En het betekent dat jij goedgegelovig bent.

VROUW Goedgegelovig.

MIKE Ik weet helemaal niet wat ik geloof,
maar ik probeer alleen open te staan,
ik probeer tenminste een beetje
naar de wereld te luisteren
in plaats van alles altijd maar beter te weten.

GERT Maar ik wéét het ook beter. Vaak wel. Nu wel.
Denk je dat zij met die handen aarde heeft gemaakt?
En dat ze uit die aarde de mensen heeft gekleid?

MIKE Dat weet ik niet. Dat maakt toch niet uit?
Het maakt toch niet uit wat zij wel of niet gemaakt heeft,
dat is toch helemaal niet belangrijk?

VROUW Jullie worden zo te horen steeds betere vrienden.

GERT Het is wél belangrijk! Je moet bewijs hebben!
Zonder bewijs télt het niet.

VROUW Ik heb helemaal geen bewijs.

GERT Nee, natuurlijk heb je geen bewijs!

VROUW Ik heb alleen een voorgevoel.

GERT Ja, een heel vermoeiend soort voorgevoel.

VROUW Daar heb je gelijk in. Een heel vermoeiend soort voorgevoel.

GERT Nou, ik geloof in ieder geval niet in jou!

VROUW Oh.

GERT Zo.

VROUW Nou, mooi is dat, gezellig zeg.
Dat doet pijn hoor.

GERT Dat spijt me.

VROUW Ik vergeef het je.

GERT Fijn.

VROUW Jaja, ik vergeef het je.
Maar mooi is anders.

8. MOOIE GOD BEN IK

VROUW Misschien ben ik het ook helemaal niet hoor,
god, ik weet het helemaal niet zeker.

Ik weet alleen dat ik moe ben.

En mooie god ben ik ook,
zo zonder wie dan ook die in mij gelooft,
en waarom zouden ze?

De mensen geloven alleen in iemand
waar ze iets aan hebben.

Als ik god zou zijn, dan zou ik denken:
wat hebben ze aan mij, de mensen?

De regen? Die valt wel vanzelf,
daar heeft ze mij toch niet voor nodig.
En ook de zon, die schijnt,
met of zonder mij,
die gaat onder en komt op.

Al die dingen gaan vanzelf.
Het wordt zomer, het wordt herfst,
en na de winter komt de lente.

Daar heeft niemand mij voor nodig.

Het zaadje wordt vanzelf een plant,
de welp een leeuw. En kikkerdril,
daar kruipen zelf de kikkers uit.

Als ik het al was, heel lang geleden,
die het licht aan heeft gedaan,
uit niks de aarde heeft gemaakt
en uit de aarde mensen,
dan zijn ze het al lang vergeten.

En ik ook. Ik weet het niet meer.

Ik ben al zo lang buiten niet geweest,
geen idee hoe de mens eruit ziet.

Zijn jullie mensen? Het zal wel,
jullie kunnen praten. Maar als je me vertelt
dat jullie eigenlijk libellen zijn,
waarom zou ik het niet geloven?

Als ik god zou zijn, jongens,
ik zou de hoop een beetje kwijt zijn.

Want ze vechten zoveel.
Overal op de wereld vechten ze,
met woorden en met kogels,
met ruzies en met oorlog.

Als ik god zou zijn,
ik zou zo moe zijn,
van het uittrappen van vlammen overal,
van het ombuigen van kogels
van het vangen van een val,
en niemand die bedankt zegt.

Als ik buiten kom,
tussen de mensen,
ze stoten me aan,
ze duwen me weg,
ze zeggen ga toch heen rare ouwe,
wat moeten we met jou?

Ze zeggen: je doet niets voor ons,
jij maakt ons niet rijk,
jij steekt ons niet in mooie kleren,
jij zorgt niet voor ons.

Want we worden nog altijd ziek,
we krijgen nog altijd honger
en als we naar de tandarts gaan,
zul je altijd zien,
zitten er nog altijd gaatjes in onze tanden.

Ze zeggen: we moeten zelf maar zien
hoe we gelukkig worden,
want jij doet niets voor ons,
we moeten zelf gelukkig worden
en we worden ongelukkig.

Rotgod! Roepen ze.
En als ik god zou zijn
zou ik daar ongelukkig van worden.

Rotgod!

Ja. Als ik god zou zijn,
zou ik geen zin meer hebben om in de mensen te geloven.

Ik zou op een goede dag zeggen:
"Zoek het maar uit, mensen,
ik geloof niet meer in jullie.
ik weet dat jullie bestaan, mensen,
maar ik geloof er niet meer in.
Jullie doen maar, maar dan zonder mij.
Jullie doen maar, maar dan zonder mij.

9. IEMAND DIE IN JE GELOOFT

MIKE

mirakels zijn van lang geleden
de goden waren overal
in de lucht en in het water, in de
uithoeken van het heelal

ze gaven overal een antwoord op
en zin aan het bestaan
ze brachten elke dag de zon en
staken 's nachts de sterren aan

ik dacht dat die tijd voorbij was
de wonderen de wereld uit
boven ons alleen maar lucht
geen ziel die huisde in mijn huid

ik wil geloven, geloven
ik wil geloven, geloven
maakt niet uit in wie of wat of hoe

MIKE Misschien is het enige dat je nodig hebt,
iemand die in je gelooft.

VROUW Niemand gelooft in mij.

MIKE Ik. Ik geloof in jou.
Ik wil in jou geloven.

VROUW Ik heb dat toch nergens aan verdiend?

MIKE Het maakt niet uit of je het verdiend hebt,
soms heb je gewoon iets nodig om in te geloven,
ik geloof al heel lang nergens meer in,
ik wil graag ergens in geloven.

ik wil geloven, geloven
ik wil geloven, geloven

want we gaan wel naar de maan of mars
maar niemand vind daarboven
hoe hoog een ruimteschip ook komt
een god om in te geloven

er is vandaag de dag geen reden
of ik blijf staan of dat ik val

er is geen god, er is geen lot,
er is alleen maar zinloos toeval

ik wil geloven, geloven
ik wil geloven, geloven
ik wil geloven, geloven
ik wil geloven, geloven

10. VRIENDSCHAP ONDER SPANNING

GERT Ja, dat is allemaal leuk en aardig,
maar zo werkt het niet.
Want ik zou ook wel willen geloven,
gewoon lekker een potje zitten geloven dat het goed komt,
dat alles vanzelf maar goed komt,
maar zo werkt het niet.
Want weet je waar ik in geloofde?
In vriendschap, dat ik een vriend had, een goede vriend,
iemand waarmee ik nog eens goed kon lachen.
Waarmee ik alles kan delen. Die me alles vertelt.
Maar ik weet het eigenlijk niet meer,
ik weet niet meer of ik daar in kan geloven.
Zijn wij nog vrienden, Mike?
Vroeger zagen we elkaar elke dag.

MIKE Toen waren we burens. Dan gaat dat vanzelf.

GERT Waarom bel je me niet meer?

MIKE Ja, nou ja, weet ik niet. Druk.

GERT Druk. Waarmee?

MIKE Met dingen. Met vanalles. Dingen.

GERT Zie, je kan me niet eens zeggen waar je mee bezig bent.
Vrienden vertellen elkaar waar ze mee bezig zijn.
Vrienden vertellen elkaar alles. Zijn wij nog vrienden?

[...]

GERT We zijn binnen het uur echt volkomen uit elkaar gegroeid hè?

MIKE We zijn al veel langer uit elkaar gegroeid.
Ga maar naar huis, Gert, dat wil je toch?

GERT En jij dan?

MIKE Ik blijf. Ik blijf hier.

GERT Hier?

MIKE Waarom niet? Zij is ook hier.

GERT Oh. Zij. Ja. Zij. Nu je haar hebt,
heb je mij niet meer nodig hè?

Je hebt een nieuwe vriendschap,
en daar kan je mij niet bij gebruiken, nee.
En ik dan, wat moet ik dan?
Heb je daar al aan gedacht?
Ik dacht dat *ik* je beste vriend was!

MIKE We moesten vrienden worden.
Het moest. Van mijn moeder.

GERT Hoe bedoel je?

MIKE Niks. Laat maar.
Vraag er maar niet naar,
ga maar gewoon naar huis, oké?

GERT Wat bedoel je met we moesten vrienden worden?

MIKE Jullie waren net naast ons komen wonen, jij en je moeder.
Je moeder deed niets dan huilen.
Ik dacht dat ze lek was.
Dat er altijd tranen uit haar kwamen.
Dat dat nooit voorbij zou gaan.

GERT Dat was hooikoorts.
Ze zei dat ze hooikoorts had.

MIKE Ze was verdrietig.
En mijn moeder haar maar troosten.
De hele dag door.
Ze kende haar niet eens.

GERT Ze werden vriendinnen. Beste vriendinnen.
Net als wij beste vrienden zijn.

MIKE Ze had medelijden met haar.
Medelijden is nooit een goede basis voor vriendschap.

GERT Maar dat geldt toch niet voor ons?

MIKE Mijn moeder zei dat ik met jou moest spelen,
om jouw moeder eens een dag rust te gunnen.
Rust. Van jou. Een dagje vrij van jou.
Omdat je zo'n betweterige irritanterik was. Toen al.

GERT Je moet aardig zijn. Je bent niet aardig nu.

MIKE En ik wilde niet. Ik zei: ik wil niet met hem spelen,
het is een vervelend joch, met die lelijke bril

en dat snot dat steeds aan zijn neus belt.

GERT Hooikoorts. Dat was hooikoorts!
Daar kon ik niks aan doen.

MIKE Maar ik moest en mijn moeder beloofde me te betalen.
Ik werd betaald om vrienden met je te worden.
Ik ben er een beetje aan gewend geraakt, aan jou,
aan je gezelschap. Gewenning.
Om dat nou vriendschap te noemen.
Om dat nou beste vrienden te noemen.

GERT Je wordt er nu toch niet meer voor betaald?

MIKE Ik ben aan je gewend, dat is alles.
En nu ben ik je ontwend, dat gebeurt,
zo zitten vriendschappen in elkaar,
die verwateren. Net als bij onze moeders,
verzet je er niet tegen, we verwateren.
Ik blijf, Jij gaat, laat ons verwateren.

GERT Jij blijft, daar geloof ik niks van.
Je gaat mij misschien niet missen,
maar je moeder gaat jou wel missen.

MIKE Nee hoor. Mijn moeder gaat dood.

GERT Wat zeg je?

MIKE Mijn moeder is heel erg ziek
en daarom gaat ze dood.
Dus die heeft wel wat anders aan haar hoofd
dan mij een beetje zitten missen.

GERT Doe je daarom zo raar, vanwege je moeder?

MIKE Praat niet over mijn moeder!
Die gaat helemaal in d'r eentje verdwijnen
en het is niet eerlijk
en niemand kan iets doen
dus praat niet over mijn moeder.

GERT Waarom heb je niks gezegd?

MIKE Omdat jij het altijd te druk hebt
met je dit en je dat
en je altijd beter weten
en omdat wij verwaterd zijn,

onze vriendschap is verwaterd,
en omdat je een stom joch bent
met een stomme bril
en een stomme bel snot onder je neus.

GERT Dat is hooikoorts!

MIKE Dat is stom!
 Rot op!
 Rotjoch!

GERT Mike!

MIKE Ga dan!

GERT Goed. Ik ben al weg...

MIKE Rot op!

[Gert beent weg]

11. VOL MET VRAGEN

MIKE De aarde, heb jij die nou gemaakt,
of was die er al en ben jij er gewoon gaan wonen?
En heb je dan Adam en Eva uit die aarde gemaakt,
of hebben wij dat zelf verzonnen en is het allemaal
eigenlijk heel anders gegaan? En weet jij dan hoe?
Heb jij misschien de evolutie uitgevonden,
dat jij het eerste zetje gaf en dat alles daarna vanzelf ging?
En de fossielen, heb jij die dan ook gemaakt,
of zijn die vanzelf gekomen?
En het heelal, is dat oneindig,
of is het rond, net als de aarde?
Wanneer is de geschiedenis begonnen,
en hoeveel toekomst is er nog?

En ben je echt almachtig? Dat je alles kan,
zelfs een steen maken die je zelf niet op kan tillen.
Kan je dat? Kan je kreupelen weer laten lopen,
kan je blinden weer laten zien? Kan je de zieken genezen,
de dood weg jagen en als je te laat bent,
kan je er dan voor zorgen dat de doden naar de hemel gaan?

Bestaat die wel, die hemel?
En hoe ziet die er dan uit?
Kan je elkaar daar weer opzoeken na de dood,
als je een goed leven hebt geleid,
je moeder bijvoorbeeld?

En wat is dan een goed leven,
wat moet je daarvoor doen,
wat moet je doen om in die hemel te mogen komen?

En waarom moeten mensen eigenlijk dood gaan,
is dat een straf ergens voor? En waarvoor dan?
Want eerlijk is het niet, dat kan ik je wel vertellen,
waarom kunnen we niet gewoon allemaal blijven leven?

Waarom kunnen we niet gewoon blijven leven
en allemaal een beetje gelukkig zijn?

12. TROOST

MIKE Kan jij me helpen?

VROUW Ik?

MIKE Ja, dat ik heel erg in jou geloof
en dat jij me dan helpt.

VROUW Wat wil je dat ik doe?

MIKE Mijn moeder beter maken.
Zorgen dat ze niet dood gaat.

VROUW Nee.

MIKE Nee?

VROUW Dat kan ik niet.

MIKE Niet.

VROUW ik kan niemand beter maken,
dat spijt me.

MIKE Heb je geen toverspreuk ofzo?

VROUW Toverspreuk?

MIKE Ja.

VROUW Wat wil je dat zeg?
Hocus Pocus Pontius Pilatus Pas!
En hup, het leed in de wereld is voorbij?

MIKE Niet in de wereld.
Alleen bij mij.

VROUW Zo werkt het niet.
Het spijt me.

MIKE Wat heb ik dan aan jou?

VROUW Ik weet het niet.
Ik kan eigenlijk niet zoveel.

De regen valt vanzelf,
de zon schijnt zonder mij,

ze gaat onder en komt weer op.

Al die dingen gaan vanzelf.
Het wordt zomer, het wordt herfst,
mensen worden ziek, mensen gaan dood.
Daar heeft niemand mij voor nodig.

MIKE Dat is niet eerlijk.

VROUW Nee. Dat is niet eerlijk.

MIKE Wat kan jij dan wel!

VROUW Ik kan je troosten.

MIKE Troosten?

VROUW Ik kan het proberen.
Soms is het verdriet zo groot
dat je het niet kan bevatten,
soms ben je zo ongelofelijk boos
dat je niet weet waar je jezelf moet laten,
soms heb je zo ontzettend veel angst
dat je bang bent dat je in de schaduw verdwijnt
en dan ben ik er. Ik kan je troosten.

Soms ben je op zoek
naar heel grote dingen
en dan blijkt iets heel kleins
eigenlijk veel belangrijker te zijn.
Dan blijkt iets heel kleins
eigenlijk iets heel groots te zijn.

MIKE En dan?

VROUW Dan? Dan zal ik je blijven troosten.
Als je me nodig hebt, dan zal ik er zijn.
Ook als ik er niet ben, zal ik er zijn.
Dat weet ik nu weer.
Dat ben ik niet meer vergeten.

[De vrouw vertrekt. Mike blijft staan. Gert komt binnen.]

GERT Ben zo weer weg hoor.
Ik kom alleen even m'n zakmes zoeken.
M'n Zwitserse zakmes.
Met de blikopener en de loep.
Stel je voor dat ik die zo nodig heb,

dat ik in een situatie terecht kom
en dat ik mijn zakmes nodig heb.
Nou. Dan kan ik hem beter bij me hebben.

MIKE Je moet jezelf wel kunnen verdedigen.

GERT Precies.

MIKE Voor wanneer je onverhoeds een Stegosaurus
tegen het lijf loopt.

GERT Ja. Of een Triceratops.

MIKE Ja.

GERT Al denk ik niet dat je dan ver komt,
met een blikopener en een loep.

MIKE Nee.

[...]

MIKE Het spijt me.

GERT Ja.

[...]

GERT Het spijt mij ook.
Van je moeder.

MIKE Dat is niet jouw schuld.

GERT Nee. Maar het spijt me toch.
Het is niet eerlijk.

MIKE Nee. Het is niet eerlijk.
Dat is het soms.
Niet eerlijk.
Soms is het verschrikkelijk niet eerlijk.

[...]

MIKE Ik meende ze niet hè, al die dingen,
al die dingen die ik zei. Die meende ik niet.

GERT Nee?

MIKE Nee, natuurlijk niet.
Ik was boos.
Op de wereld.
Op alles.
Op iedereen.

GERT Ook op mij?

MIKE Ja., Of nee, niet op jou, op iedereen.
Dat was niet eerlijk.

GERT En ben je nu niet meer boos?

MIKE Nee. Niet meer. Of in ieder geval een beetje minder.

GERT Een beetje is soms al heel wat.

MIKE Ja.

[...]

GERT En waar is...?

MIKE Dat weet niemand...

GERT Nee, ik bedoel...

MIKE Ik weet wie je bedoelt.
Ze is er. Of, ze is weg,
maar toch is ze er tegelijkertijd ook wel.
Geloof ik. Als ik haar nodig heb, dan troost ze me
en ze zal er altijd zijn, ook als ze er niet is.

GERT Oh, dat is fijn.

MIKE Ja?

GERT Ja. Dat klinkt fijn.

[...]

MIKE Oh. Hier. Je zakmes.

GERT Hé, bedankt!
Nou. Dan moest ik maar eens gaan.

MIKE Zal ik mee gaan?

GERT Wil je dat?

MIKE Ja. We zijn toch vrienden.

GERT Ja. We zijn vrienden.

EINDE